

ILUSTRAȚII DE
SURÁNY ERZSÉBET

TEXT DE
VERESS ZOLTÁN

Acceleratul

VERSIUNE ÎN LIMBA ROMÂNĂ DE I. OLTEANU

Și mai cumpără-ți îndată,
fiindcă trenul s-a zărit,
o revistă ilustrată
și o carte de citit.

Căruciorul cu bagaje
se hurducă peste-un hop,
și-uite-un puști cum îi mai trage
din paharul cu sirop!

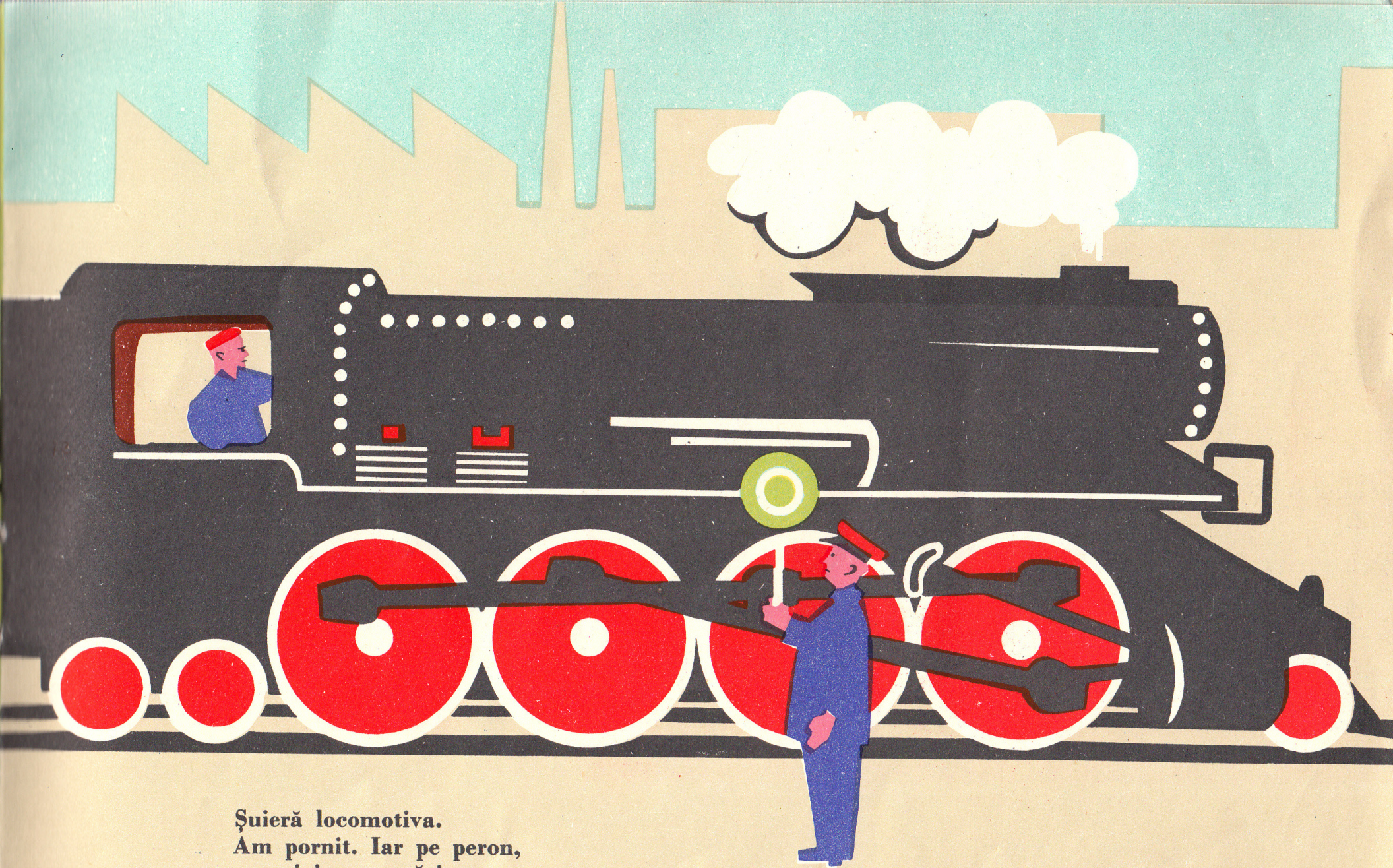
Te-ai sculat de dimineată?...
Trenul nu-l mai poți scăpa.
Nu ca Domnu' Nătăfleată
care vine-abia, abia.

Roți și osii toate sună
la revizie: boc-boc!
Mai doriți o chiflă bună?
Cornuri nu luați de loc?

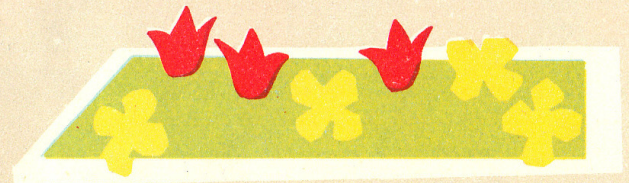

După ce grămada mare
de colete-i toată sus,
trenu-i gata de plecare,
nici o clipă nu stă-n plus.

Șuieră locomotiva.
Am pornit. Iar pe peron,
cu privirea urmări-va
șeful fiecă vagon.

Mînă, trenule, mai iute!
Iată blocurile noi:
parcă vor să ne salute,
neputînd veni cu noi.

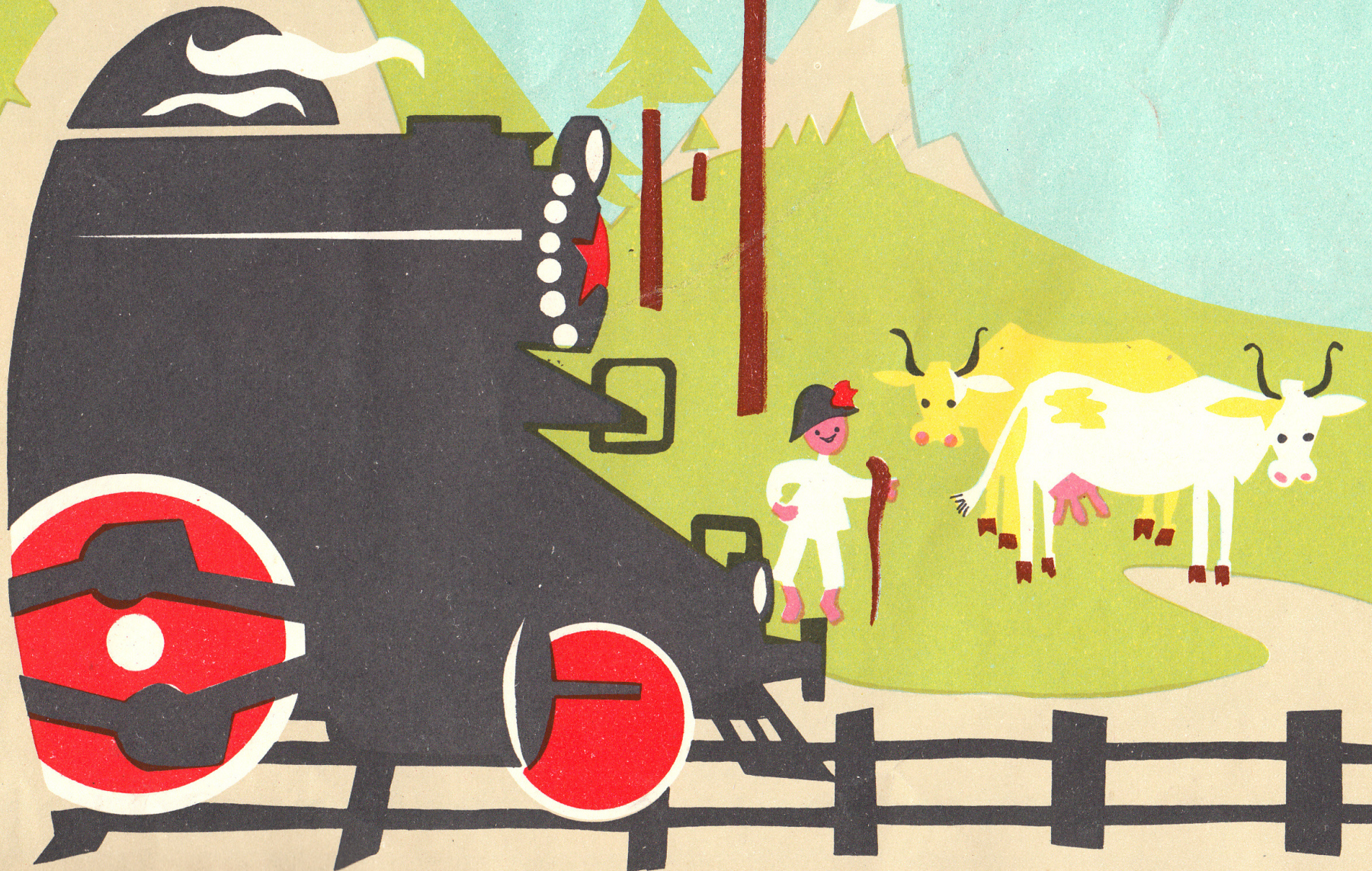

Tu te-așezi pe banca moale,
fără grijă, -n timp ce joș
telegraful dă semnale —
lucru foarte de folos,

ca și acele schimbate
de acari la locul lor;
altfel, trenul nici nu poate
merge sigur și ușor.

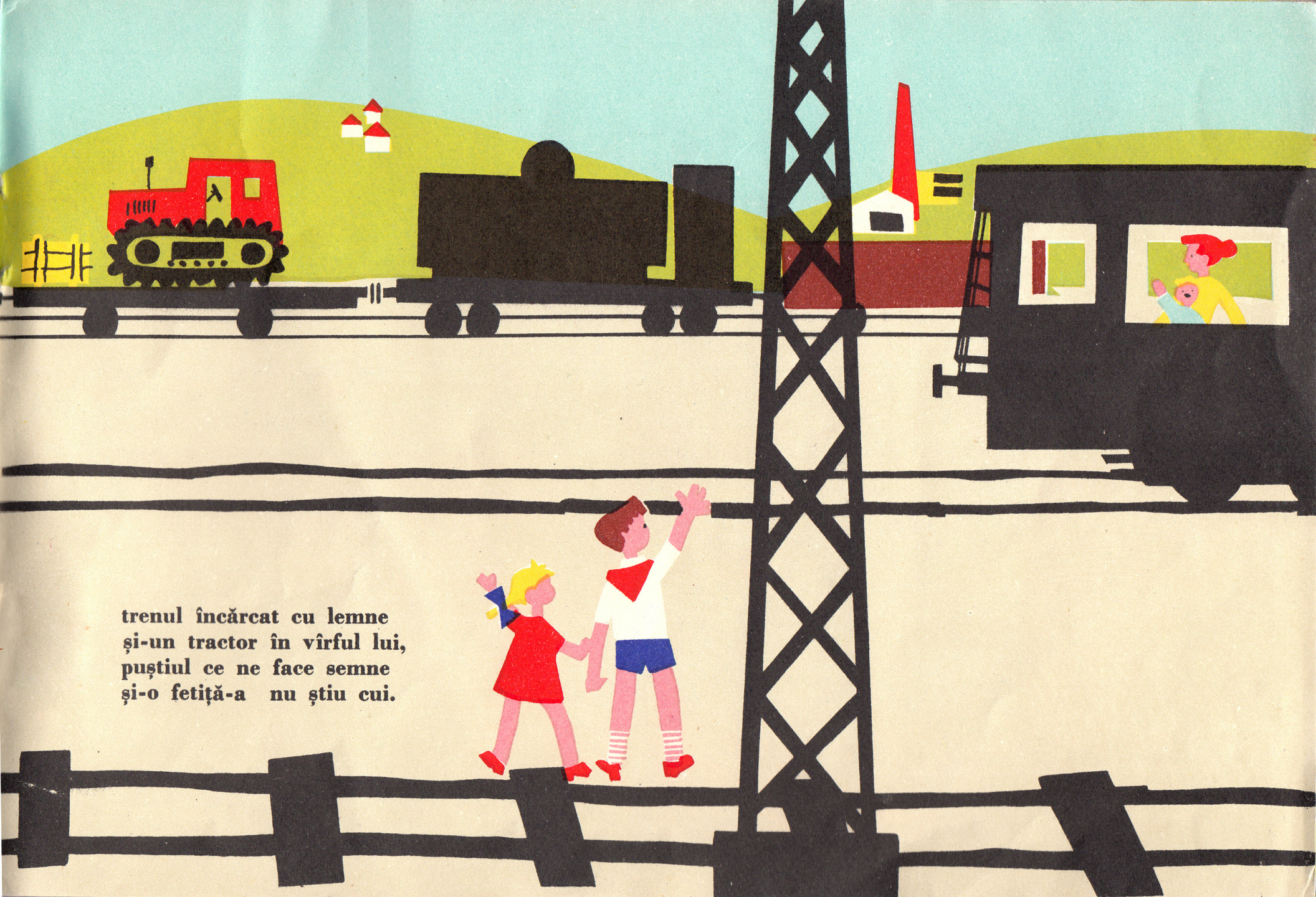
În tunel e beznă mare...
Am trecut! Dintre copaci,
împietrite de mirare,
hoală ochii niște vaci.

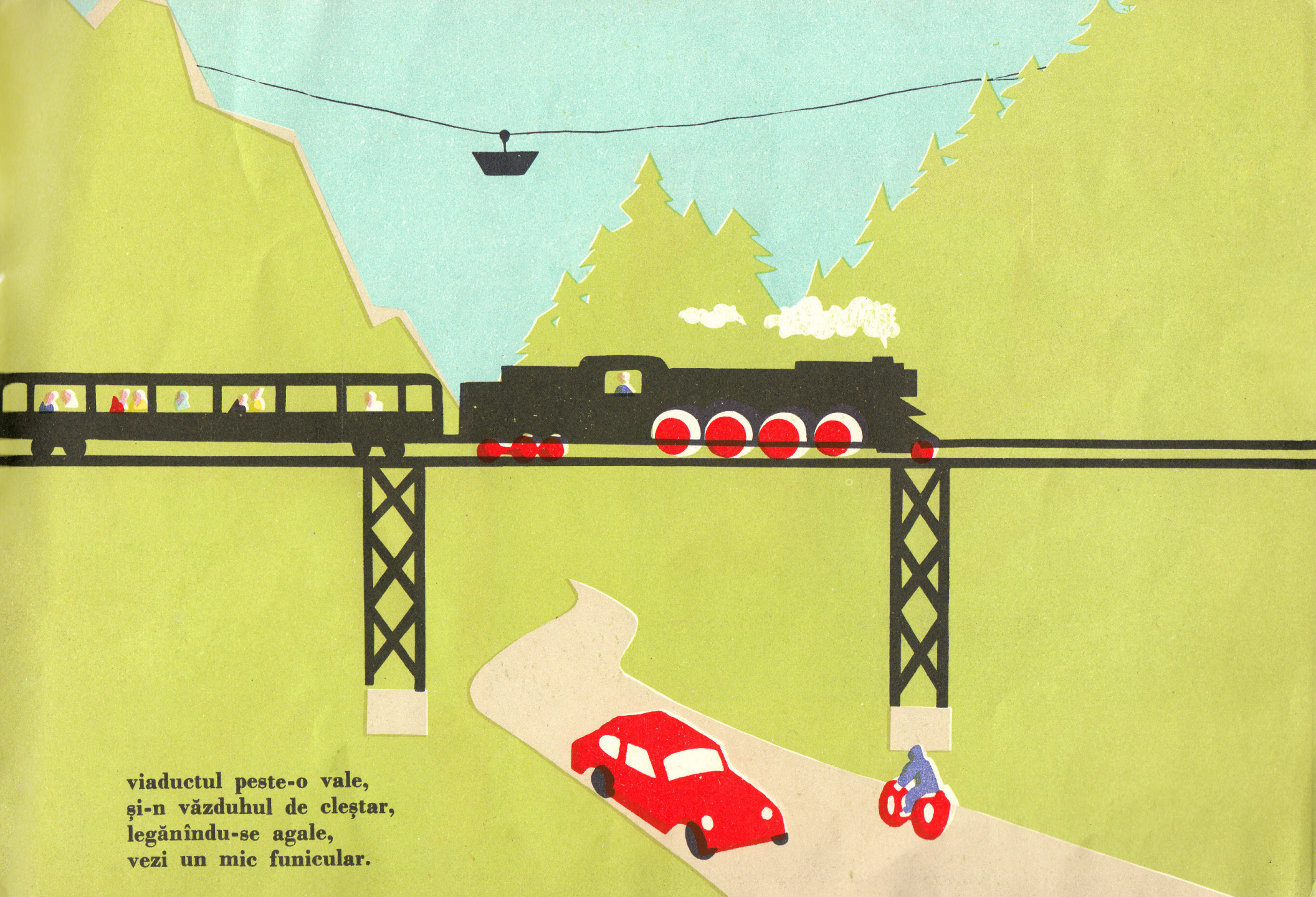
**Trecem iute printr-o gară,
din viteză-abia zărind:
muncitorii ce repară
liniile și le prind,**

trenul încărcat cu lemne
și-un tractor în vârful lui,
puștiul ce ne face semne
și-o fetiță-a nu știu cui.

O priveliște se-arată,
și tot altele, pe rînd:
uite-o apă-nvolburată
sub o punte alergînd,

viaductul peste-o vale,
și-n văzduhul de cleștar,
legănându-se agale,
vezi un mic funicular.

Ai dormi puțin? Se poate!
 (Scoată trenul foc și fum!)
 Căci pe bune mîini ți-s date
 toate visele pe drum.

Controloru-i pus să țină
 rînduiala, mai ales,
 iar mecanicu-n cabină
 mîină trenul și-i dă ghes.

Cantonierul cu tunică
stă la postul lui mereu;
și-i exclusă, va să zică,
o-ncâlceală pe traseu.

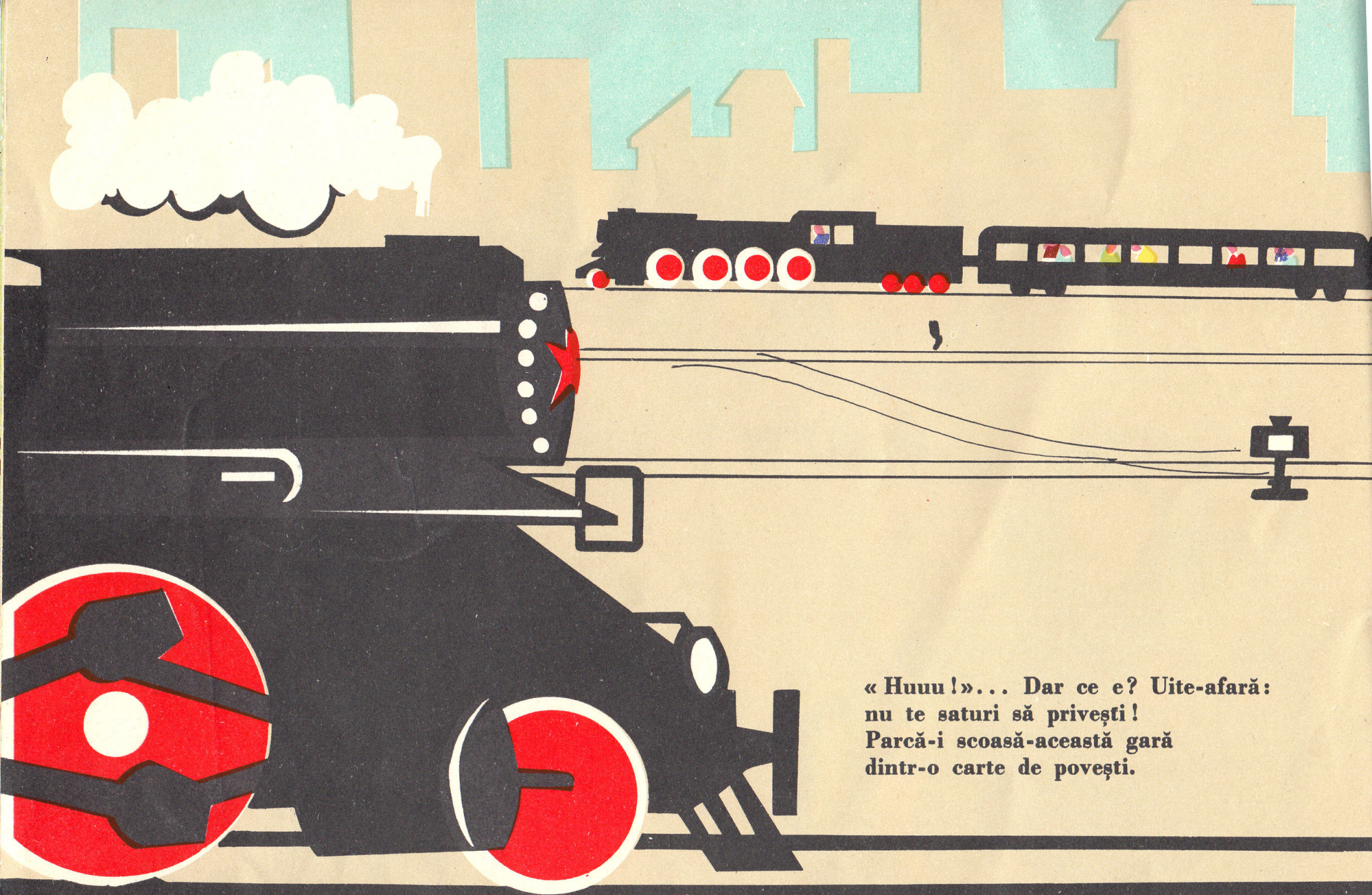

Impiegații de mișcare
stau la masă și socot,
observînd din depărtare
ce-i cu trenul — tot, tot, tot!

Iar acarii stau la ace,
neclintiți acolo jos —
ca să poți dormi în pace
și visa frumos, frumos.

«Huuu!»... Dar ce e? Uite-afară:
nu te saturi să privești!
Parcă-i scoasă-această gară
dintr-o carte de povești.

Ce peron! Și câte șine!
Ce pereți strălucitori!
Și tăticul care vine
drept în brațe să-i cobori!

Fă-te dar voinic și mare,
(Asta e întâi și-ntâi!)
trenurile călătore
mîne și tu să le mîi!

E D I T U R A T I N E R E T U L U I

Redactor responsabil: IOANA RICUS
Tehnoredactor: GABRIELA TÂNASE

Dat la cules 26.02.1962. Bun de tipar 4.06.1962. Apărut 1962. Comanda nr. 5662. Tiraj 30.140. Hirtie roto A de 160 g/m² 70×100/16. Coli editoriale 2. Coli de tipar 1,25. A. 01252. C. Z. pentru bibliotecile mici 8 R.

Tiparul executat sub comanda nr. 469 la Intreprinderea Poligrafică nr. 4.
Calea Șerban Vodă, 133—135 — București. R.P.R.

Lei 3,50

3. Lei